

ona nima pravice poštnih pošiljatev tako pustiti ležati, da lahko vsaki, kateri hoče, vidi, kaj in komu se pošlje. Sploh pa nima nobeden, tudi ne srodnik, pravice, da bi prišel na pošto, si tam ogledal kdo da je naročen na „Štajerca“, in potem to porabil, ter bi šel od enega do drugega naročnika in mu list odgovarjal. Ali bo treba iskati pomoči pri poštnem ravnateljstvu? „Štajerčev“ naročnik? (Opomba uredništva: Enakih slučajev je nam dovolj znanih, tudi iz drugih krajev. Ker hočemo to stvar mi sumi spraviti pred poštno ravnateljstvo, prosimo naše čeñjene naročnike, naj imajo potrpljenje z nami. Dan plačila za take nerdenosti je blizu.)

Zahvala dornavskim in ptujskim požarnikom. Iz Spuhle pri Ptuju se nam poroča: Kaker znano, nastal je pri nas pred dobrim tednom ogenj in bila je velika nevarnost, da bode plamen upepelit razen poslopja, v katerem je nastal ogenj, še mnogo drugih. Da se to ni zgodilo, imamo se v prvi vrsti zahvaliti dornavskim vrln požarnikom, ki so, zavedajoč se svoje dolžnosti, nemudoma prihiteli na kraj nesrečo, ter z velikim naporom in vstrajnostjo branili sosedna poslopja. Za dobro stvar in hitro pomoč vedno vneti načelnik gospod Herga zaslужi si za svojo vrl komando še posebej poohvalo. — Prisrčna zahvala tudi ptujskim požarnikom, ki so prihiteli tudi takoj na pomoč in so nas obranili v že itak žlostnih časih, večje nesreče.

Poročilo ptujskega sejma. Na živinski in konjski sejem dne 5. avgusta se je prigualo 1261 goveje živine, 534 konj. Na svinjski sejem dne 6. avgusta pa se je prigualo 2158 svinja. Cene so bile visoke in se kmetje vabijo, da priženijo tudi na prihodnje živinske in svinjske sejme svojo živino mnogoštevilno, ker so cene visoke, in se lahko prodaj. Prihodnji živinski sejem se bude vršil dne 20. avgusta; prihodnji svinjski sejem pa 12. avgusta. K obema sojmoma pride kako smo zopet mnogo kupcev z Nemškega.

Nesreča na brodu pri Borlu. Dne 28. jun. ob 3. uri popoldan je hotel kmet Anton Pukšič s težko obloženim vozom na brodu pri Borlu čez Dravolo. Ko je postavil na brodov mostič svoj voz, se je pretrgala mostnica. Voz se je magnil in pritisnil Pukšiča tako nestrčno ob steber mosta, da mu je združnil prsa. Pukšič je bil takoj mrtev.

Iz Šredišča. „Ljubi „Štajerč“! Dva posamezna slučaji obolenja konj na smrklu v bližnjem medijumskem mestecu Čakovcu sta povzročila, da je voda prepovedala vožnjo s konji ob štajersko-ogerski meji. To je bil velik udarec posebno sedaj, ko se mnogo žita prevaža. Ta kuga je dobrodošlo sredstvo za ogerske žide, veletržce z žitom. A kako malo je kužna obredba opravičena, priča dejstvo, da niti mesto Čakovec, niti celo dotični posestnik ni bil kontumaciran, in da so čakovski vojaški jezdci šli brez vse zapreke na vaje. V tej zadregi se je obrnil naš občinski odbor do člana trgovske komore gosp. Orniga, župana mesta Ptuj, kot deželnega poslanca, saj z našimi slovenskimi poslanci itak ni nič opraviti, ker nočejo iti v deželni zbor. In glej! Gospod župan

Ornig, čeprav Nemec, nas Slovence ni zapustil. Koj na naš telegram je šel k cesarskemu namestniku v Gradec, še niti našega prošnjega pisma nič čakal, tako, da smo je morali poslati za njim. Cesarski namestnik je uvažal takoj prošnjo tega vrlega deželnega poslanca, kateri ima zares srce za slovenskega kmeta. In ta gospod je Nemec, je mestjan, zastopnik mestnih slojev. Naši slovenski poslanci pa nočejo za nas vedeti! Imenovana obmejna obredba se je takoj spremenila v našo korist, tako da lahko vozimo sedaj s konji koliko je to potreba. Mi izrečemo toraj temu vrlemu gospodu poslancu našo prisrčno zahvalo za to nam izkazano dobroto in ga prosimo, naj nam bude tudi v bodoče naklonjen, naj nam ne zameri, ako ga budem mi trpini v kratkem zopet morali nadlegovati. Slovenski kmet.“

(Opomba uredništva: O tej stvari pisal je pred kratkim že kranjski napredni list „Slov. Narod“. Radovedni smo, ali se bude „Naš Dom“ po svoji navadi gospoda župana Orniga zahvalil s tem, da bude tega gospoda zopet opsoval.)

Oznanila. Od 10. avgusta 1902 leta naprej bude od ptujskih dveh lekarnic (apotek) v nedeljo popoldan samo ona odprta. Na vratah zaprte lekarnice bude vselej napis, kateri bude naznani, da je ta lekarna dotični popoldan zaprta, da pa se dobijo zdravila pri drugi. Zaprta bude toraj eno nedeljo od 2. ure popoldan ena lekarna, a druga bude odprta in drugo nedeljo pa bude druga zaprta in ta odprta.

Ptujsko kopališče naznanja da bi bilo pri volji tudi po nedeljah dopoldne od pol 9. do 10. ure pripraviti soparne kopele, ako se zato oglaši dovolj prisilcev. Kateri kmetje to želijo, naj se oglasijo pri Jos. Kasimiru v Ptaju.

Zunanje novice.

Kako se v Afriki pozdravljajo? Naši „Adamovi“ bratje v Afriki imajo dokaj čudne šege pri pozdravljanju. Red Joruba, ki prebiva južno od Nigra, se vrže na trebuhi, kadar sreča svojega poglavarja. Pozdrav je bolj obreden nego prisrčen. Pri drugih rodom se pri pozdravu v znamenje veselja emoka. Kadar pride kak Wagulha v družbo domačinov, vzame z desnice peščico peska, posipuje ga v levo roko, ter ga vrže črez glavo. Kadar se pri njih srečate dve osebi, pobožata se po trebuhi. Najbolj čudno šego imajo Battoki. Kadar se srečajo, se vržejo na tla, kotajo se z ene strani na drugo in bjejo z rokama po mečah. S tem javijo svoje veselje, da so srečali svojega znanca.

Pes — tat. Dne 13. prejšnjega meseca je bila neke mu hlapcu v Ljubljani ukradena srebrna ura z verižico. Ura je bila v sobici pri hlevu, hlapec pa je obedoval v kuhinji. Pogrešivši uro, je naznani tatvino policiji, ki je brez uspeha zasledovala po neznanem tatu in uri. Pač pa je prišla hišni gospodinji dobra misel v glavo. Povedala je hlapcu, da domači pes zelo ljubi svitle reči in da je že tudi njej odnesel včasih kako žlico, ki jo je potem zakopal. Hlapec je gospo

ubogal in je šel iskat ure v gnoj, in glej — zasvetila se je res v njem. Tako ima sedaj hlapec uro, policija pa novega tata.

Otrok v zrakoplovu. (lufthalon) V francoskem mestu Tourcoing je napovedal pri ljudski veselici zrakoplavec, da se bo vzdignil v zrak s svojim 7letnim sinčkom. Oče bo pod balonsko košaro med vožnjo telovadil, dočim bo sinček sedel nad njim v košari. Ko se je zrakoplov vzdignil nad neko streho, se je oče zadel ob streho, pri tem se je vrv pri trapecu odtrgala in oče je ostal na stehi, dočim se je olajšani zrakoplov z naglico vzdigal v višave. Prisotna dečkova mati je omedlela, oče pa je brž zasedel avtomobil ter se peljal na ono stran, kamor je plovel balon. Celo noč je bilo zasledovanje zaman, šele drugo jutro je brzjavno sporočil, da je deček srečno prispel na tla pri Heneggau.

Koliko stane strel iz topa? Strel iz topa (kanona) 350 milimetrov stane 2600 kron. Ladijevje, ki ima 15 oklepnih ladij, ter strelja eno uro, postrelja v eni uri 24 milijonov kron. Koliko se uniči poleg tega, ni še zračnjeno.

Začetek kajenja tobaka. Čisto gotovo in znanstveno dokazano je, da so že stari praprebivalci Amerike kadili; med meksikanskimi starinami se je našlo nebroj pip. Vsakemu je znano, kako veliko ulogo je pipa „miru“ igrala pri starih Indijancih. Mislimo si s kakimi težavami se je v starih časih napravil ogenj da je bilo umetno kresanja ognja mogoče sploh nepoznamo, in da se je plamen dobil le od užigočega bliska. Lahko potem razumemo, da je bilo ljudem mnogo na tem ležeče, ogenj dolgo časa živ ohraniti. In čisto naravno je bilo, da so k temu vzeli tobak, rastlino, ki najlažje tli in najprijetnejše diši. Ako je jednemu rodu zmanjkal ogenj, izposodil si ga je pri sosednjem priateljskem rodu — radi tega tudi kajenje spravne pipe, kot znamenje priateljstva.

Zopet jeden. V nemškem Rimu, v Koloniji, je bil aretiran ondotni dekan in župnik Ropperz, radi hudodelstva proti nravnosti. Žrtve tega hudodelstva so dečki, katere je dekan poučeval v veronauku. Ropperz je že kakih 30 let duhovnik v Koloniji in je vžival velik ugled. Delal se je tudi jako krepostnega. Svoj čas je v cerkvi prijel svojega kaplana in ga ozmerjal zaradi grešne zvezze z neko omoženo žensko. Kaplan je na to župnika napadel in ga v cerkvi pretepel.

Koliko zaslubi kardinal? „Sempre Avanti“ pripoveduje, koliko zaslubi vsako leto kardinal Rampolla, kateri bo menda naslednik sedanjega papeža. Ta namestnik Kristusov, ki nima ničesar, kamor bi položil svojo glavo, dobiva kot kardinal, drž. tajnik itd. okroglih 102.000 lir na leto.

Največji zvonovi so v Koloniji v stolni cerkvi ter tehtajo 500 centov; v Erfurtu tehtajo 275 centov; v Magdeburgu 266, v Vratislavi 200, v Zütpenu v Holandiji 400, v Olomucu 328, v stolpu Štefanske cerkve na Dunaju 354, v stolpu stolne cerkve v Parizu 340 centov. Angleži nimajo velikih zvonov; „veliki Tomaž“ v Oxfordu tehta le 150 cen-

tov. Zvon v vatikanski kupoli tehta 280 centov, stolpu sv. Jakoba di Compostella pa 300, toliko tudi v stolni cerkvi v Milanu. V Bernu, v Švici, je zvon z 250 centi. Največji zvon na svetu pa je sarski zvon v Moskvi, ki se menda ni rabil in ter tehta 201.956 kg. Zvon ni obešen, nego le granitni plošči v Kremlju.

Smrtonosen klobuk. V Seattle mestecu ob oceanu, se je sprehajala pred kratkim Davida Thesova s svojim soprogom in z bratom. Naenkrat je gledala mlada gospa v neki izložbi prekrasen modri klobuk. Ljubeznivi mož je stopil takoj v prodajalnik ter vprašal, koliko stane klobuk. A ker je velja dolarjev, ga žena ni marala, češ da je predrag, tega neče biti tako zapravljava. Tedaj pa ji je začel govarjati brat Samuel Lake, naj sprejme klobuk. Torega je mož voljen kupiti. In tako se je izčim tega prepričal. Trojica se je pomirila, a se je čela iz nova prepričati, tako da je naposled ustvaril S. Lake svojega svaka, ter sestro smrtnoneveranil. Potem je nabil še enkrat revolver in je ustil še samega sebe.

Radi poljuba umrla. Nedavno je umrl v Velikem otrok lončarja Bräuerja, ker se je poparil z mlekom. Malo prej, predno so pokopali otroka, ga je njegova mati poljubila, vsled česar je zbolela ter umrla zastrupljenja krvi.

Gospodarske stvari.

Ali je konj, ki se vlega bolan? Nekteri konji nikdar ne vležejo, temveč počivajo in spijo si. Navadno so taki konji bolani na prsih in jim je ležanje hudo sapo. Konj, ki se ne vleže, tudi ne boleha na žilah v bedrah in nogah, ter se ne vleže, ker ve, da mu povzroča vstajenje mnoge bolnosti ali pa da mu sploh ni mogoče. Iz tega sledi, da mora dati konj, ki se noče tudi pri počitku vlegi, preiskati od živinozdravnika, ker je bolan. Polovina takega konja enkrat na tla, držite ga nekaj čas na tleh ter ga opazujte, kako diha pri ležanju in kaj vstaja, in kmalu boste videli, kaj je vzrok.

Vnetja na očeb pri konjih so tako različna. V nadnemu vnetju je vzrok kak vdarec, ali če je prekakal smet v oči. Taka vnetja kmalu preidejo, če predvsem odpravi njen vzrok, in če se primeri zdravi. Druge vrste vnetje prihaja od prehlajenja in se imenuje katarično vnetje ter ima sedež v zvečniku očesa. Revmatično vnetje očesa prihaja tudi od prehlajenja, pa ima sedež v roženici očesa. Vnetje je dokaj nevarnejše, ker lehko povzroči slabo vidlost. Najnevarnejše je pa vnetje, ki se imenuje mesecna slepota, ki pride, pa zopet izgine, in se tako točas ponavlja, da konj oslepi. Zdravljenje deljeno trajajočega vnetja je vselej prepustiti izkušenemu živinozdravniku.

Kako se hrani grah, da se v njem ne zareže molji? V grahu se molji ne zarede kadar se hrani ampak že med rastjo. Oplojena samica hrošča graha namreč poišče cvetoč ali ravnokar odcvetel grah.